

VÄYLÄMERKKEJÄ TOIMIVAAN YHTEISTYÖHÖN

Lähetystyössä ja ystävyysseurakuntatyössä on hyvin tärkeää tuntee paikallista kulttuuria ja olosuhteita. Oikealla käytöksellä ja toiminnalla kunnioitamme paikallisia ihmisiä ja lisäksi työ sujuu helpommin. On huomioitava, että viimeisen 10-20 vuoden aikana niin Inkerin kirkko kuin Venäjäkin ovat muuttuneet voimakkaasti. Omia toimintatapoja ja tietämystään on välillä syytä päivittää. Alla olevat "väylämerkit" ovat juuri sitä varten laadittu. Olkoot ne hyödyksi ja siunaukseksi sekä suomalaisille että Inkerin kirkolle.

1. INFORMAATION LÄHTEITÄ

Ajankohtaista tietoa saa Inkerin kirkon nettisivuilta www.inkerinkirkko.fi ja Inkerin Kirkko-lehdestä. Inkerin kirkon toive on, että lehti tulisi kaikille, jotka tavalla tai toisella tekevät yhteistyötä Inkerin kirkon ja sen seurakuntien kanssa.

Sekä Inkerin kirkosta että Venäjästä on kirjoitettu Suomeksi paljon hyvää kirjallisuutta, johon on hyödyllistä tutustua, jotta ymmärtäisi paremmin Inkerin kirkon historiaa ja sen nykypäivää omassa, venäläisessä ympäristössään.

Suosittelavaa kirjallisuutta Inkerin kirkosta:

- Eeva Mesiäinen: Maria Kajavan pitkä taival (Karas-Sana 1990)
- Leino Hassinen: Idän uusi aamu (Ajatus 1997)
- Isto Pihkala, Timo Kivioja: Juuret Inkerissä (Uusi Tie 1998)
- Juha Väliaho: Volgan ja Uralin välillä (Suomen Lähetysseura 2004)
- Miina Viitanen: Matkalippu Mordvaan (Uusi Tie 2007)

Suosittelavaa kirjallisuutta Venäjästä:

- Timo Vihavainen (toim.): Opas venäläisyyteen (Otava 2006)
- Outi Parikka: Äiti-Venäjä'n aapinen (Atena Kustannus Oy 2007)
- Esa Seppänen: Avaran sielun anarkia (Tammi 2002)
- Anton Tshhevin novellit (teräviä ja yhä päteviä luonnekuvauksia)

2. SUOMALAISIA, INKERILÄISIÄ JA VENÄLÄISIÄ

Kansallisuuksien kirjo on Venäjällä runsas. Oikeastaan vain harva on puhdasverinen jonkin kansan edustaja.

1990-luvulla alkaneen palumuuton seurauksena monet inkeriläistaustaiset ihmiset ovat muuttaneet Suomeen. Lisäksi nuori polvi puhuu pääasiassa pelkästään venäjää. Inkerin kirkko ei ole suomalaisten tai inkeriläisten tai venäläisten kirkko, vaan monikansallinen yleisvenäläinen kirkko, jonka pääkieli on venäjä.

On kohteliasta ja hyödyllistä opetella edes lukemaan venäläisiä kirjaimia sekä muutama yksinkertainen lause. Niiden, jotka ovat Inkerin kirkon työyhteydessä vakituisemmin (saarnaajat ym.), on syytä opiskella venäjää. On ymmärrettävää, että vieraalla kielellä saarnaaminen vaatii pitkäaikaista opiskelua, mutta esim. sielunhoito- ja rippikeskustelut olisi hyvä käydä ilman tulkkia. Venäjänkielinen Raamattu, katekismus, kirkkokäsikirja ja virsikirja ovat käyttökelpoisia apuvälineitä, jos sielunhoitaja osaa lukea venäjää.

3. JUHLAT, VAPAAPÄIVÄT JA VUODENAJAT

Välillä Venäjällä tuntuu, että elämä on yhtä juhlaa, kun erilaisia kansallisia juhla- ja vapaapäiviä tai erilaisten ammattiryhmien päiviä on monta peräkkäin. Alla luetellut päivät ovat aina vapaita:

1.1. Uusivuosi (Новый год)

23.2. Isänmaan puolustajien päivä (День защитника отечества)

Entinen puna-armeijan päivä. Miesten juhlapäivä, jolloin onnitellaan miehiä ja muita puolustusvelvollisia (lääkintähenkilökunta).

8.3. Naistenpäivä (Восьмое марта)

Naisia onnitellaan pitkin viikkoa ja annetaan lahjoja. Onnittelematta jättäminen on epäkohteliasta.

1.5. Vappu (Первое мая)

Työn ja kevään juhla.

9.5. Voitonpäivä (День Победы)

Toisen maailmansodan voitonjuhla. Sotilasparaateja.

12.6. Venäjän päivä (День России)

Venäjän valtiollisen suvereniteetin juhlapäivä. Paikallinen juhannus, alkukesän pitkä viikonloppu.

4.11. Kansallisen yhtenäisyyden päivä (День народного единства)

1600-luvulla tapahtuneen Moskovan puolustuksen muistopäivä. Entisen lokakuun vallankumouksen tilalle tullut juhlapäivä.

Jos päivä sattuu viikonloppuun, se siirretään seuraavaan arkipäivään. Jos taas päivä sattuu tiistaihin tai torstaihin, niin useimmiten tehdään jonain edeltävänä lauantaina työpäivä sisään ja näin saadaan pitkä viikonloppu. Jos vapaapäivä on keskiviikko, niin se voidaan yhdistää lauantaitoilla viikonloppuun tai sitten ei. Tammikuun pitkistä vapaista saatetaan osa siirtää toukokuuhun, että sinne saadaan pitemmät vapaat. Suhtautuminen vapaapäiviin on hyvin joustavaa. Yhtä hyvin päivä, jolloin arkivapaa tehdään sisään, voi olla sunnuntai.

Jokaisen vuoden vapaapäivät ja niiden siirrot löytyvät Internetistä esim. Suomalais-Venäläisen kauppakamarin sivuilta www.svkk.fi. Tilanne on joka vuosi erilainen ja vapaapäivien siirto kannattaa tarkistaa. Erityisen pitkä vapaiden jakso on uudenvuoden jälkeen, koska aina joku vapaapäivistä sattuu viikonloppuun ja siirtojen myötä käytännössä syntyy 10 päivän vapaan jakso.

Seurakuntien erityisiä tilaisuuksia ei kannata suunnitella vapaisiin. Silloin, varsinkin kesäaikaan, ihmiset ovat mökeillä eivätkä tule tilaisuuksiin. Toisaalta pitkä vapaa voi olla hyvä aika leirin tms. järjestämiseen, mutta näistä tulee aina tarkkaan sopia paikallisen seurakunnan kanssa.

Eri ammattikuntien juhlapäiviä juhlitaan työpaikoilla kollegojen kesken. Julkisemmin näkyvät Poliisin päivä, rajavartioiden päivä, opettajan päivä, merilaivaston päivä. Lisäksi jokaisella kaupungilla on oma syntymäpäivänsä, ns. Kaupunginpäivä, jolloin kaupunki järjestää erilaisia juhlatilaisuuksia ja tapahtumia.

Venäjällä vuodenaikojen vaihtelu vaikuttaa myös voimakkaasti ihmisten elämään erityisesti maaseutupitäjissä. Kesällä on heinänteko ja kasvimaan hoitaminen, syksymmällä perunannosto sekä marjojen ja sienien kerääminen. Myös kaupunkilaisista monet viettävät kesät mökillä, datshalla. Tämä näkyy heti jumalanpalveluksiin osallistujien määrässä. Monet lapset taas lähtevät loma-ajaksi

isovanhempien luo maalle tai leireille. Näin lapsia voi keskellä loma-aikaa olla vaikea saada seurakuntien leireille tmv. tapahtumiin.

4. LIIKENNE

Liikennekulttuuri Venäjällä on villiä ja kaaosmaista. Venäjä on kärkisijoilla maailman liikenneonnettomuustilastoissa, todennäköisyys joutua liikenneonnettomuuteen on moninkertainen Suomeen verrattuna. Kuljettajat tuntevat huonosti liikennesääntöjä ja soveltavat niitä luovasti.

Autolla liikkuesssa mukana tulee aina olla ajokortin lisäksi rekisteriote, tullin väliaikainen vientilupa ja vakuutustodistus (green card, vihreä kortti). Suomalainen tai kansainvälinen ajokortti käyvät Venäjällä. Joskus voidaan vaatia venäjänkielinen käännös, mutta tavat vaihtelevat alueittain.

Nopeusrajoitus taajamissa on 40 km/h tai 60 km/h ja maanteillä yleisrajoitus 90 km/h. Jos vastaantulevat autot väläyttävät pitkiä valoja, on se merkki siitä, että vähän matkan päässä on poliisien (miliisit ovat nykyään poliiseja) ratsiapiste. Huom! Noudata nopeusrajoituksia, sillä kahdesta sakosta tulee nykyään viisumikielto.

Liikennesäännöt ovat viime aikoina tiukentuneet Venäjällä, esim. sulkuviivan ylitys on vakava rikkomus. Poliisit ovat usein tien varressa seisomassa ja sakottavat ylinopeudesta tai muiden sääntöjen rikkomisesta.

Raitiovaunun pysähtyttyä ja ovien ollessa auki raitiovaunua ei saa ohittaa: erillisiä pysäkkejä ei ole, vaan ihmiset nousevat sisään ja ulos keskellä katua. Ole varovainen!

Onnettomuuden sattuessa Suomen suurlähetystö/konsulaatti auttaa tarvittaessa. Yleinen hätänumero on 112 matkapuhelimesta soittaessa.

5. ORTODOKSIKIRKON JA -PERINTEEN MERKITYS

Inkerin kirkko on vähemmistökirkko ja elää ympäröivän ortodoksisen perinteen keskellä. Joissain Inkerin kirkon seurakunnissa näkyy myös ortodoksisuuden vaikutusta mm. liturgiassa ja muissa tavoissa. Monet tekevät ristinmerkin ortodoksisesti oikealta vasemmalle ja kodeissa on ikoneita.

Ortodoksikirkolla on rikas perinne, joka voi rikastuttaa myös meitä usein kovin jäyhiä luterilaisia ja tähän perinteeseen kannattaa myös tutustua, jolloin ymmärtää monia asioita paremmin. Suomennettuja hyviä kirjoittajia ovat mm. Aleksander Men, Anthony Blom (Surozhki) ja Aleksander Shmeman.

6. KULTAISET KÄYTÖSTAVAT

Kohteliaalla käytöksellä pärjää pitkälle maassa kuin maassa. Venäjällä on joitakin omia tapoja, joiden huomioon ottaminen osoittaa arvostusta paikallisia asukkaita ja heidän kulttuuriaan kohtaan.

Tervehtiminen/kättely

Venäjällä mies ja nainen eivät yleensä kättele toisiaan, ellei nainen tee aloitetta. Sen sijaan miehet kättelevät ahkerasti toisiaan, sekä tavatessa että erotessa.

Fyysinen läheisyys ja koskettelu

Venäläisessä kulttuurissa kosketusta ei kavahdeta ja vältellä niin kuin yleensä Suomessa. Eron huomaa arkisissa tilanteissa, kuten julkisissa liikennevälineissä ja vaikkapa

kassajonoissa.

Teitittely vai sinuttelu

Suomessa teitittely liittyy ikään tai asemaan. Venäjällä lähtökohta on teitittely. Vain läheiset ystävät ja työtoverit sinuttelevat toisiaan.

Kukkien antaminen

Syntymäpäivänä ja naistenpäivänä naisille lahjoitetaan kukkia, niitä voi toki antaa muutenkin. Kukkia kuuluu aina olla pariton määrä. Parillinen määrä kuuluu vain hautajaisiin.

Syntymäpäivä

Syntymäpäivä on Venäjällä juhla ja sitä kuuluu juhlia joka vuosi, täyttipä henkilö sitten pyöreitä vuosia tai ei. Syntymäpäivänsankaria tulee onnitella ja mielellään muistaa pienellä lahjalla. Lahjaksi sopivat esimerkiksi kukat, konvehdit ja kirjat.

Ruokailu

Venäläinen lounas alkaa lähes poikkeuksetta keitolla, jonka jälkeen tulee pääruoka. Jos on pieniruokainen, voi reilusti pyytää emäntää laittamaan lautaselle pienemmän annoksen. Illalliseen keitto ei sisälly.

Alkoholi ja tupakointi

Alkoholin käyttö ja tupakointi ovat Venäjällä hyvin yleisiä, mutta ei kirkon piirissä. Näissä asioissa on vieraiden tärkeä näyttää hyvää esimerkkiä. Tupakointi kirkon portaita ja välittömässä läheisyydessä ei ole suotavaa.

Hymyä huuleen

Venäläiset ovat paljon välittömämpiä ja iloisempia kuin suomalaiset keskimäärin. Vakavat suomalaiset saattavat tarkoittamattaan viestittää väärää asiaa. Hymy on sydänten kieltä, joka viestittää toisen ihmisen arvostusta silloinkin, kun muuta yhteistä kieltä ei ole.

Muuta huomioitavaa:

Vältä arvostelemasta ja päivittelemästä Venäjää venäläisille. Ethän itsekään pidä, jos ulkomaalainen arvostelee Suomea.

On tarpeetonta kertoa venäläisille omista ulkomaanmatkoista, omakotitaloista, kesämökeistä, lasten lukumäärästä jne. varsinkaan ensimmäisten tapaamisten yhteydessä. Näin emme luo vääränlaista kuvaa "ylempänä" olevista suomalaisista.

Maassa maan tavalla. Joskus suomalaiset vieraat suhtautuvat ylenkatsoen paikallisiin tapoihin ja käytäntöihin pitäen suomalaisia tapoja parempina. Sama koskee myös lakeja ja asetuksia. Ei ole välttämättä toisiaan parempia tapoja, vaan erilaisia tapoja, jotka rikastuttavat elämää molemmiin puoliin, jos suhtaudumme avoimesti ja arvostavasti toinen toisiimme.

Vältä tekemästä seurakunnissa asioita valmiiksi, paikallisten puolesta. Hyvää tarkoittaen voimme olla estämässä seurakuntien kehittymistä. Tehtävämme on kannustaa paikallisia toimimaan itsenäisesti, kantamaan vastuuta omasta seurakunnastaan ja sen päätöksistä.

7. SEURAKUNTIEN ONGELMATILANTEET

Inkerin kirkon seurakunnissa, kuten Suomessakin on paljon ongelmia. On ongelmia ihmisten välillä, vallankäytössä, rahankäytössä, viranomaisten kanssa jne. On tärkeää muistaa, että Inkerin kirkon

seurakuntien ongelmia eivät hoida suomalaiset, vaan ongelmat hoidetaan sisäisesti Inkerin kirkossa.

Seurakuntalaiset voivat helposti valittaa erilaisista asioista ja pyytää apua suomalaisilta. Ole puolueeton! Älä ota kantaa asioihin, vaan kuuntele ja kehota keskustelemaan kirkkoherran kanssa. Tarvittaessa informoi lääninrovastia ja/tai Inkerin kirkon keskuskansliaa avun saamiseksi. Tue Inkerin kirkon ja sen seurakuntien johtajuutta.

8. AVUSTUKSET JA TULIAISET

Kaikki taloudellinen tuki Inkerin kirkon seurakunnille, eri toimikunnille, lasten- ja vanhainkodeille sekä erilaisiin projekteihin on ohjattava Inkerin kirkon Suomen edustuston tilien kautta, ei "kädestä käteen". Tue Inkerin kirkon johtamista ja seurakuntien kirjanpidon tervettä kehitystä!

Tilinumeroista ym. lisätietoja antaa:

Jukka Paananen, Inkerin kirkon koordinaattori ja edustuston vpj.

paananen71@gmail.com

+7 911 986 7453 tai +358 40 533 4086

Inkerin kirkko tekee toimivaa diakoniatyötä lähes jokaisessa seurakunnassa. Tuo humanitaarista apua vain, jos sille on todellista tarvetta ja olet sopinut siitä etukäteen kirkkoherran kanssa. Apu tulee aina jakaa seurakunnan kanssa yhdessä. Siten turvataan avun perille meno niille, jotka sitä todella tarvitsevat. Noudata seurakunnan toiveita siinä, millaista apua tuot (esim. lasten vaatteita, kenkiä). Ja muista: Suomessa vanhanaikainen ja rikkinäinen on Venäjälläkin vanhanaikainen ja rikkinäinen!

Venäjällä on kohteliasta tuoda tuliaisia, mutta niiden ei tarvitse olla kalliita. Ota etukäteen selvää, mitä seurakunnassa tarvitaan ja kuuntele seurakunnan toiveita.

Hyviä tuliaisia: ehtoollisleivät, valkoiset alttarille sopivat kynttilät, kahvi, suklaakonvehdit ym. koko seurakunnalle tarjottavat, askartelutarvikkeet pyhäkoululaisille, maaseutuseurakuntien pyhäkoululaisille suksia/monoja ym. urheilutarvikkeita.

Jätä nämä tuomatta: suomenkieliset kirjat, yksittäiset kynttilänjalat (seurakunnilla on kymmeniä, mutta kaikki erilaisia), huonokuntoiset/rikkinäiset tavarat.

Ole varovainen yksityisten ihmisten pyyntöjen ja lahjojen kanssa. Lahjojen tuominen voi johtaa helposti epäterveeseen riippuvuuteen ja/tai kateuteen. Yksityisten ihmisten lahjat on aina annettava yksityisesti, ei muiden nähden.

9. OHJEITA PUHUIJILLE JA SAARNAAJILLE

Yhteistyö

Venäjä on johtajakeskeinen maa. Yhteydet seurakuntiin tulee aina hoitaa johtajan eli kirkkoherran kanssa, ei seurakuntalaisten kautta. Sama koskee laitoksissa (lasten- ja vanhainkodit) vierailuja. Näiden paikkojen johtajien huomioiminen ja yhteistyöstä informoiminen on erittäin tärkeää.

Käy kirkkoherran kanssa säännöllisin väliajoin keskustelua siitä, mitä paikallinen seurakunta toivoo ja odottaa ystävyysseurakuntatyöltä tai vierailevilta saarnaajilta. Tilanteet ja toiveet muuttuvat. Kunnioita seurakunnan toiveita, näin voitte yhdessä rakentaa seurakuntaa.

Kaikessa toiminnassa tavoitteena tulee olla Inkerin kirkon seurakunnan rakentaminen, ei oman taustajärjestön etujen ajaminen tai oman liikkeen perustaminen.

Venäläiset ovat luonteeltaan paljon spontaanimpia, kuin hyvin suunnittelevat suomalaiset. Varaudu muutoksiin! Opettele ottamaan spontaaniudesta sen hyvät puolet ja näin yhteistyö voi rikastua monin tavoin.

Yhteistyöhön kuuluu vastavuoroisuus. Esim. puhujavierailuja voidaan tehdä toiseenkin suuntaan, Venäjältä Suomeen.

On tärkeää tiedostaa paikallisten seurakuntien ongelmat ja keskittyä niiden hoitamiseen. Mieti, mikä hyödyttää seurakuntaa pitemmällä tähtäimellä, vuosienkin kuluttua. Ystävyystahojen järjestämät keräykset, esim. kirkon remontin, työntekijän asunnon tai auton hankkimiseksi voivat parantaa seurakunnan toimintaedellytyksiä kestäväällä tavalla.

Kirkkovuoden kalenteri

Inkerin kirkon kirkollinen kalenteri noudattaa pääosin suomalaista kalenteria, vaikkakin pieniä eroja löytyy. Esim. kirkastussunnuntai on eri aikaan. Myös kirkkovuoden tekstit poikkeavat Suomen teksteistä.

Inkerin kirkolla on käytössä venäjänkielinen sininen kirkkokäsikirja, jossa on tarpeelliset tiedot pyhien teksteistä ja toimituskaavat. Kirjaa saa ostaa kirkon keskuskansliasta.

Inkerin kirkon nettisivuilta löytyy kirkkovuoden "Liturginen kalenteri", jossa on kaikki kirkkovuoden juhlat ja jumalanpalvelustekstit.

Esimerkit ja vertaukset

Käytä puheessa havainnollisia esimerkkejä, mutta vältä suomalaisen kulttuuriin sidottuja asioita.

Huomioi, että venäläiset juhlat poikkeavat suomalaisista. Esim. viittaaminen isän- tai äitienpäiviin näinä päivinä ei saa venäläisessä kuulijassa vastakaikua, koska näitä päiviä ei kalenterissa ole.

Älä viittaa puheessa suomalaisiin merkkihenkilöihin, he eivät ole merkkihenkilöitä (muutamia poikkeuksia lukuunottamatta) Venäjällä.

Tulkkauksen kautta puhuminen

Hyvä tulkki on hengellisissä puheissa ehdottoman tärkeä, jotta hengellinen termistö tulee käännettyksi oikein. Valitse tulkki paikallisen seurakunnan mielipiteen perusteella, ei omien mieltymysten mukaan.

Käytä lyhyitä ja selkeitä lauserakenteita sekä riittävän yksinkertaista kieltä. Jos puhuja puhuu epäselvästi, ei tulkkaus sanomaa selvennä vaan päinvastoin!

Lapsityössä olisi hyvä pyrkiä käyttämään paikallisia tai kieltä osaavia ihmisiä.

On kohteliasta antaa tulkille etukäteen saarnassa esiin tulevat Raamatun paikat. Jos saarna on kirjoitettu, on hyvä antaa sekin tulkille etukäteen katsottavaksi – näin myös hän voi valmistautua työhönsä.

Vältä oman liikkeen "kaanaan kieltä". Suomen kielen vakiintuneet ilmaisut eivät käänny sellaisenaan venäjäksi, eivätkä aukea kuulijalle samalla tavalla. Esimerkiksi "armo kirkastui minulle" tai "olla uskomassa" eivät sellaisenaan käänny venäjäksi. Sanonta "armon varkaat"

puolestaan saa venäjäksi käännettynä hyvin erikoisen merkityksen, joka on kaukana siitä, mitä puhuja tarkoittaa.

Puheen kesto tulkkauksen kanssa saa olla maksimissaan 30 minuuttia.

Kuulijat

Ota huomioon tilanne, missä ja kenelle puhut.

Seurakuntien tilaisuuksissa suurin osa kuulijoista on uskovia seurakuntalaisia. Älä puhu heille niin kuin kaikki olisivat epäuskoisia. Älä kuitenkaan pidä kristillisen uskon perusasioita itsestään selvyutenä, vaan niidenkin yksinkertainen Katekismus-tyyppinen kertaaminen on hyväksi.

Puhu kuulijoita arvostaen! Seuraava todellinen esimerkki viestittää suomalaisen puhujan ymmärtämättömyyttä paikallisen seurakunnan hengellistä tilannetta kohtaan: "Uskovat veljet ja sisaret lähettivät meidät veljien kanssa tänne Venäjälle saarnaamaan evankeliumin sanaa, että te sen voisitte kuulla."

Musiikki

Inkerin kirkolla on virsikirja, nuorten laulukirja (ns. sininen kirja) ja lasten virsikirja. Lisäksi Venäjällä löytyy suuri määrä erilaista hengellistä musiikkia.

Tilaisuuksissa on hyvä käyttää erilaisia laulukirjoja ja erilaisia musiikkityylejä. Näin ne tulevat seurakuntalaisille tutuiksi.

Virsiensä ja laulujen säestyksessä toimitaan paikallisen seurakunnan toiveiden ja tapojen mukaan, ei suomalaisten omien perinteiden ohjaamina.

Aikataulut

Sovitut aikataulut on hyvä varmistaa vielä lähempänä – varmistussoitto paria päivää aikaisemmin on paikallinen tapa. Vaikka kaikki olisi sovittu hyvissä ajoin, jos mitään ei suomalaisesta osapuolesta kuulu, se saatetaan tulkita siten, ettei ketään ole tulossa eikä tilaisuuksista ilmoiteta.

Aikatauluja sopiessa on syytä huomioida se, että liikenne varsinkin suurkaupungeissa, mutta myös muualla vie aikaa mm. teiden kunnon vuoksi.

Aikatauluja tärkeämpää on ihmisten kohtaaminen rauhassa. Tapaamisista ei saisi jäädä vaikutelmaa, että toisella osapuolella on koko ajan kiire jonnekin.

Pyydä paikallisilta aina varmistus, että viesti on luettu ja on toimittu sovitusti, niin voit luottaa siihen, ettei matkasta tule hukkareissua.

10. HYÖDYLLISIÄ YHTEYSTIETOJA

Inkerin kirkko

www.inkerinkirkko.fi

www.elci.ru

Keskuskanslia

- ma-pe: +7 812 312 8289 tai 312 8339 (sihteeri Ljudmila Pilvinskaja)

Suomen suurlähetystö/pääkonsulaatti Venäjällä

www.finland.org.ru

Suomen Moskovan suurlähetystö:

- virka-aikana (ma-pe klo 9-17) +7 495 787 4174
- virka-ajan ulkopuolella ja juhlapyhinä ulkoasiainministeriön päivystyskeskus
+358 9 160 555 55

Suomen Pietarin pääkonsulaatti:

- virka-aikana (ma-pe klo 8.30-16.15) +7 812 331 7600
- virka-ajan ulkopuolella ja juhlapyhinä ulkoasiainministeriön päivystyskeskus
+358 9 160 555 55

Petroskoin toimipiste:

- virka-aikana (ma-pe klo 8.30-16.15) +7 8142 555 025/ 761 564/ 766 208
- virka-ajan ulkopuolella ja juhlapyhinä ulkoasiainministeriön päivystyskeskus
+358 9 160 555 55

Murmanskin toimipiste:

- vaihde +7 8152 445382
- virka-ajan ulkopuolella ja juhlapyhinä ulkoasiainministeriön päivystyskeskus
+358 9 160 555 55

Talleta numerot kännykkääsi! Kannattaa pitää myös mukana paikallisten yhteys henkilöiden yhteystiedot.